

No. 39427. Netherlands and Mexico

AGREEMENT BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND THE UNITED MEXICAN STATES FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME (WITH PROTOCOL). THE HAGUE, 27 SEPTEMBER 1993 [*United Nations, Treaty Series, vol. 2217, I-39427.*]

PROTOCOL AMENDING THE AGREEMENT BETWEEN THE KINGDOM OF THE NETHERLANDS AND THE UNITED MEXICAN STATES FOR THE AVOIDANCE OF DOUBLE TAXATION AND THE PREVENTION OF FISCAL EVASION WITH RESPECT TO TAXES ON INCOME, WITH PROTOCOL, SIGNED AT THE HAGUE ON 27 SEPTEMBER 1993. MEXICO CITY, 11 DECEMBER 2008

Entry into force: 31 December 2009 by notification, in accordance with article 18

Authentic texts: Dutch and Spanish

Registration with the Secretariat of the United Nations: Netherlands, 9 March 2010

N° 39427. Pays-Bas et Mexique

ACCORD ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LES ÉTATS-UNIS DU MEXIQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU (AVEC PROTOCOLE). LA HAYE, 27 SEPTEMBRE 1993 [*Nations Unies, Recueil des Traités, vol. 2217, I-39427.*]

PROTOCOLE AMENDANT L'ACCORD ENTRE LE ROYAUME DES PAYS-BAS ET LES ÉTATS-UNIS DU MEXIQUE TENDANT À ÉVITER LA DOUBLE IMPOSITION ET À PRÉVENIR L'ÉVASION FISCALE EN MATIÈRE D'IMPÔTS SUR LE REVENU, AVEC PROTOCOLE, SIGNÉ À LA HAYE LE 27 SEPTEMBRE 1993. MEXICO, 11 DÉCEMBRE 2008

Entrée en vigueur : 31 décembre 2009 par notification, conformément à l'article 18

Textes authentiques : néerlandais et espagnol

Enregistrement auprès du Secrétariat des Nations Unies : Pays-Bas, 9 mars 2010

[DUTCH TEXT – TEXTE NÉERLANDAIS]

Protocol tot wijziging van het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, met Protocol, ondertekend te 's-Gravenhage op 27 september 1993

De Regering van het Koninkrijk der Nederlanden

en

de Regering van de Verenigde Mexicaanse Staten,

Geleid door de wens het Verdrag tussen het Koninkrijk der Nederlanden en de Verenigde Mexicaanse Staten tot het vermijden van dubbele belasting en het voorkomen van het ontgaan van belasting met betrekking tot belastingen naar het inkomen, met Protocol, ondertekend te Den Haag op 27 september 1993 (hierna te noemen „het Verdrag”), te wijzigen,

Zijn het volgende overeengekomen:

Artikel 1

Artikel 2, eerste lid, van het Verdrag wordt vervangen door het volgende:

- „1. De belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, zijn:
- a. in Nederland:
 - de inkomstenbelasting;
 - de loonbelasting;
 - de vennootschapsbelasting, daaronder begrepen het aandeel van de Regering in de nettowinsten behaald met de exploitatie van natuurlijke rijkdommen geheven krachtens de Mijnbouwwet;
 - de dividendbelasting;(hierna te noemen: „Nederlandse belasting”);
 - b. in Mexico:
 - de inkomstenbelasting (el impuesto sobre la renta);
 - de forfaitaire bedrijfsbelasting (el impuesto empresarial a tasa única);(hierna te noemen: „Mexicaanse belasting”).”

Artikel 2

Artikel 3, tweede lid, van het Verdrag wordt vervangen door het volgende:

- „2. Voor de toepassing van het Verdrag door een van de Staten op enig moment heeft, tenzij de context anders vereist, elke daarin niet omschreven uitdrukking de betekenis welke die uitdrukking op dat moment heeft volgens de wetgeving van die Staat met betrekking tot de belastingen waarop het Verdrag van toepassing is, waarbij elke betekenis volgens de toepasselijke belastingwetgeving van die Staat prevaleert boven een betekenis die volgens andere wetgeving van die Staat aan die uitdrukking wordt gegeven.”

Artikel 3

Artikel 4, derde lid, van het Verdrag wordt vervangen door het volgende:

- „3. Indien een lichaam ingevolge de bepalingen van het eerste lid inwoner van beide Staten is, trachten de bevoegde autoriteiten van de

Staten de aangelegenheid in onderlinge overeenstemming te regelen, met inachtneming van zijn plaats van werkelijke leiding, de plaats waar het is opgericht of anderszins tot stand is gekomen en alle andere ter zake doende factoren. Bij het ontbreken van een dergelijke overeenstemming heeft een dergelijk lichaam geen recht op enig voordeel uit hoofde van dit Verdrag, behalve dat het lichaam aanspraak mag maken op de voordelen van de artikelen 23 (Non-discriminatie) en 24 (Regeling voor onderling overleg).”.

Artikel 4

Artikel 11, tweede lid, van het Verdrag wordt vervangen door het volgende:

„2. Deze interest mag echter ook in de Staat waaruit zij afkomstig is, overeenkomstig de wetgeving van die Staat worden belast, maar indien de genietter de uiteindelijke gerechtigde tot de interest is, mag de aldus geheven belasting niet overschrijden:

a. 5 percent van het brutobedrag van de interest in gevallen van interest:

i. betaald over elke lening van welke soort dan ook die verstrekt is door een bank of enige andere financiële instelling, met inbegrip van investeringsbanken en spaarbanken, en verzekeringsmaatschappijen;

ii. betaald over obligaties en waardepapieren die in wezenlijke mate en regelmatig worden verhandeld aan een erkende effectenbeurs;

b. 10 percent van het brutobedrag van de interest in alle andere gevallen.”.

Artikel 5

In artikel 12, tweede lid, van het Verdrag wordt het percentage „15 percent” vervangen door het percentage „10 percent”.

Artikel 6

Artikel 13, vierde lid, van het Verdrag wordt vervangen door het volgende:

„4. Voordelen verkregen uit de vervreemding van aandelen van een lichaam dat inwoner van een van de Staten is, mogen in die Staat worden belast. De aldus geheven belasting mag echter 10 percent van de belastbare voordelen niet overschrijden.”.

Artikel 7

Artikel 25 van het Verdrag wordt vervangen door het volgende:

„1. De bevoegde autoriteiten van de Staten wisselen de inlichtingen uit die naar verwachting relevant zijn voor het uitvoeren van de bepalingen van dit Verdrag of voor de administratie of de tenuitvoerlegging van de nationale wetgeving met betrekking tot belastingen van elke soort en benaming die worden geheven ten behoeve van de Staten, voor zover de heffing van die belastingen niet in strijd is met het Verdrag. De uitwisseling van inlichtingen wordt niet beperkt door de artikelen 1 en 2.

2. Alle uit hoofde van het eerste lid door een van de Staten ontvangen inlichtingen worden op dezelfde wijze geheim gehouden als inlichtingen die volgens de nationale wetgeving van die Staat zijn verkregen en worden alleen ter kennis gebracht van personen of autoriteiten (daaronder begrepen rechterlijke instanties en administratiefrechtelijke lichamen) die betrokken zijn bij de vaststelling of invordering van, de tenuitvoerlegging of vervolging ter zake van, of de beslissing in beroepszaken betrekking hebbende op de in het eerste lid bedoelde belastingen, of het toezicht daarop. Deze personen of autoriteiten mogen van de inlichtingen alleen voor deze doeleinden gebruikmaken. Zij mogen de inlichtingen bekendmaken in openbare rechtszittingen of in rechterlijke beslissingen.

3. In geen geval worden de bepalingen van de voorgaande leden zo uitgelegd dat zij een van de Staten de verplichting opleggen:

a. bestuurlijke maatregelen te nemen die in strijd zijn met de wetgeving of de bestuurlijke praktijk van die of van de andere Staat;

b. inlichtingen te verstrekken die niet verkrijgbaar zijn volgens de wetgeving of in de normale gang van zaken in het bestuur van die of van de andere Staat;

c. inlichtingen te verstrekken die een handels-, bedrijfs-, nijverheids- of beroepsgeheim of een fabrieks- of handelswerkwijze zouden onthullen, dan wel inlichtingen waarvan het verstrekken in strijd zou zijn met de openbare orde (*ordre public*).

4. Indien inlichtingen worden verzocht door een van de Staten in overeenstemming met dit artikel, wendt de andere Staat zijn maatregelen inzake het verzamelen van inlichtingen aan om de verlangde inlichtingen te verkrijgen, ongeacht het feit dat de andere Staat ten behoeve van zijn eigen belastingheffing niet over dergelijke inlichtingen behoeft te beschikken. Op de in de vorige zin vervatte verplichting zijn de beperkingen van het derde lid van toepassing, maar deze beperkingen mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een van de Staten toegestaan is, uitsluitend op grond van het feit dat hij geen nationaal belang heeft bij dergelijke inlichtingen, te weigeren inlichtingen te verstrekken.

5. De bepalingen van het derde lid mogen in geen geval zodanig worden uitgelegd dat het een van de Staten toegestaan is het verschaffen van inlichtingen te weigeren uitsluitend op grond van het feit dat de betreffende gegevens berusten bij een bank, een andere financiële instelling, een gevolmachtigde, of een persoon die bij wijze van vertegenwoordiging of als vertrouwenspersoon optreedt, dan wel omdat deze betrekking hebben op eigendomsbelangen in een persoon.”